

MAGYAR

SZÁLLODÁS ÉS VENDÉGLŐS

HOTELIER ET RESTAURATEUR D'HONGRIE • UNGARISCHER HOTELIER UND GASTWIRT

A BUDAPESTI SZÁLLODÁSOK ÉS VENDÉGLŐSÖK IPARTESTÜLETÉNEK, A MAGYAR SZÁLLODÁSOK,
VENDÉGLŐSÖK ÉS KORCSMÁROSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA

Organe et propriété du Syndicat
des Hoteliers et Restaurateurs
de Budapest.

SZERKESZTIK: — REDIGÉ PAR
KUTASSY LAJOS felelős szerkesztő,
BALLAI KÁROLY főmunkatárs.

Organ und Verlag der
Budapester Hoteliers- und
Gastwirtegenossenschaft.

SZERKESZTŐSÉG (REDAKTION): BUDAPEST, V., FERENC JÓZSEF TÉR 5. • TELEFON: TERÉZ 123—12.

*A kétszázéves „Kék Flaskó” vendéglő régi épülete,
amelyet 1874-ben romboltak le.*

*Das alte Gebäude, der zweihundert Jahre alten Weinstube, „Blaue Flasche”,
welches im Jahre 1874. demoliert wurde.*

A mi naptárunk.

1928 junius hó.	
21 Csütörtök	D. u. 4 órakor az <i>előljáróság rendkívüli ülése</i> az ipartestület helyiségében.
22 Péntek	Este 8 órakor <i>vendéglősök vacsorája Hoffmann Jánosnál</i> (I., Pálya u. 3.).
23 Szombat	A vigalmi adó átalányozása kérendő városháza II. em. 246. sz.
24 Vasárnap	
25 Hétfő	
26 Kedd	
27 Szerda	Este 7 órakor „ <i>Jóbarátok</i> “ vacsorája <i>Tweasser Ferencnél</i> (X., Halom u. 2.).
28 Csütörtök	
29 Péntek	D. e. 10 órakor <i>Gundel János és id. Kommer Ferenc emléké</i> t ápoló asztaltársaság összejövedele <i>Márkus Imrénél</i> (III., Alsómargitsziget).
30 Szombat	Déllőtt 11 órakor segédvizsgáló bizottsági ülés az ipartestületben.
Julius 1 Vasárnap	
2 Hétfő	D. u. 4 órakor az <i>előljáróság rendes havi ülése</i> az ipartestület helyiségében.
3 Kedd	Este 8 órakor a <i>Vendéglős Ifjak</i> baráti vacsorája <i>Ammer Jánosnál</i> (I., Etele tér 7.)
4 Szerda	
5 Csütörtök	Az adóközösség tagjainak adóátalányuk befizetése.

Kérjük
t. Kartársainkat, hogy lapunkat, a

**MAGYAR
SZÁLLODÁS ÉS VENDÉGLŐS-Í**
tegyék szállójuk olvasószobáik asztalára,
éttermük ujságtartóiba.

Vásároljuk meg szakkönyveinket!

Szakkönyveink megszerzésével szaktudományunkat támogatjuk; azoknak tanulmányozásával nemesak műveltségünket emeljük, hanem tanításaikat üzletvitelünkben hasznosíthatjuk és ezáltal üzletünket versenyképebbé tesszük.

Az ipartestület irodájában kaphatók:

Ballai Károly: A magyar koresmák és fogadók a XIII–XVIII. században. Ára 5.— P.

Dittmayer Andor: Gasterea. Ára 3.20 P.

Gonda Béla: A terítés művészete. Ára 4.— P.

Gundel Károly—Reichard György: A vendéglői fel-
szolgálat kézikönyve. 6.40 P.

Marencsich Ottó: Szakszótár. Ára 3.20 P.

— Vezérfonal a szálloda- és vendéglőüzem megszerve-
zéséhez és vezetéséhez. Ára 5.— P.

Palkovics Ede—Dittmayer Andor: A szakácsművészet
kézikönyve. Ára 5.— P.

Ezekon kívül kapható még:

Illek Aladár—dr. Páll Béla: A rendőrfelügyeleti szol-
gálat és a rendőrhatósági engedélyek. Ára 12.— P.

Dr. Hetey Zoltán: Az italmérők tanácsadója. Ára 16 P.

Terjesszük lapunkat!

Szerezzünk előfizetőket!

Előfizetési díj egy évre 20 P

Segédeknek és tanulóknak 10 P

Italszükségletét

**belföldi és külföldi italokban a legelőnyösebben
beszerző csoportunknál fedezheti.**

*

VENDÉGLŐSÖK BESZERZŐ CSOPORTJA RT.

BUDAPEST, IV., VÁMHÁZ KÖRÚT 8. SZÁM.

Kivánatra árjegyzéket küldünk.

Közleményeinket csak a forrás megnevezésével lehet átvenni.

SZÁLLODÁS ÉS VENDÉGLŐS

Emlékezzünk régiekről . . .

A Kékflaskó borház kétszázéves.

Irta: Malosik Ferenc.

A régi jó világban a vendéglőst és korcsmárost így jellemezték: Borvirágos az orra, duplán fog a krétája. Hogy ez mennyiben fedte a valóságot, nincs módomban megállapítani, mert a mi vendéglőseink ősi képtárában, (Ahnen Gallerie) bocsánat a tiszteletlenségért, egyetlen egyet sem láttam, akinek piros lett volna az orra, olyan mester gerendát pedig, amelyen a duplánfogó kréta nyomait fedezhetném fel, aligha találok már.

A rossz nyelvek azt állítják, hogy a budai korcsmárosoknak volt piros az orruk. Hogy a budai ludak csőre piros volt-e? Arról nincs följegyzés. Följegyzés csak egy van és pedig Mikszáth egy novellájában, írás szerint: „Az óbudai ludak nem ittak, csak ettek és azért mind ki veszték“. A budai korcsmárosok talán fordítva csinálták a dolgot, ők nem ettek, csak ittak és azért lett piros az orruk. Hogy ez a hír mennyiben fedti a valóságot, azt talán az óbudai vendéglősök neszora Kuncze Ödön bátyám tudná megmondani.

Egyet azonban nélküle is tudok, hogy még mai napig is a budai vendéglőkben lehet a legfinomabb libapecsenyét kapni. Hogy mikor a legjobb a fiatal libapecsenye, arról a szakvélemények eltérők. Hoffmann János öregdiófás kartársam szerint legfinomabb áprilisban.

Valamikor régen minden jóra való vendéglős korcsmáros volt, t. i. a regale engedélyek mind korcsmára szóltak. Kezeim között van Pesten 1863 évi október 6-ikán tartott tanácsülés jegyzőkönyvének kivonata. „Alkér Antal tanácsos úr Malosik Ferencnek bormérési jogérti folyamodványára tanácsai határozat folytán tudatik.

Folyamodó Malosik Ferenc úr a korcsmáltatás gyakorolhatása iránt közgyűlésileg megállapított kellékek birtoklását igazolván, — ugyanő a városi jótékony intézetek javára fizetendő 64 frt. engedély és a házi pénztárt megillető 5 frt. végzés díj mellett a korcsmáltatási joggal, melyet ő jelenleg Három dob uccai 44 számú házban kíván gyakorolni — ezennel felruháztatik, egyszersmind kötelességévé tétetvén üzletének netán bekövetkezendő áthelyezését jó eleve a tanácsnak bejelenteni, és magát a korcsmárosok testületébe bekebeleztetni. Kiadta Kada főjegyző.“

Abban az időben még nem tettek különbséget a korcsmáros és a vendéglős között. A vendéglős ipar nem lévén képesítéshez kötve, nem fektettek súlyt arra, hogy mire szól az engedély. Édes apám sem volt korcsmáros, aminthogy az öreg Szikszay a Nemzeti Színház épületében, Karikás Mihály bátyánk „Kis pipája“ a Szervita téren, Kriszt Ferenc „Fehér Hajója“ a Városház téren és még sok más korcsma engedéllyel bíró sem volt az. Nem mintha az diffamáló, megszégyenítő lenne valakire, ha korcsmáros volt, de már abban az idő-

ben is mintegy önmagától, automatic, osztályozódtak az egyes üzemek minőségük szerint és a szerint, hogy melyik tulajdonosnak milyen volt a szaktudása.

Ilyen vendéglő korcsma volt annak idején a „Kék Flaskó“ is amely most érte el létének kétszázados évfordulóját, jubileumát. Különös kegyeltje lehetett Bacchusnak a Király uccai hely, hogy ennyi ideig megőrizte. Talán egyik kéjes, mámoros bacchanálián avatta fel azt a helyet örökidőkre borházzá. Kétszáz év, rég eltűnt világ — volt egyszer, nincs... ma már csak emlékezhetünk reá! Valamivel több, mint amennyi ideig a törökök uralkodtak Magyarországon. Szeretnék statisztikát készíteni róla, hogy ez idő alatt, hány akó, illetve hány hektoliter bort mértek ki benne? Tudok időt, hogy egy év leforgása alatt kb. 2500 hl. bort adtak el.

Hogy fogalmat adjak a mennyiségről, talán nem tulzok, ha azt állítom, hogy ha az elfogyasztott bormennyiséget hirtelenében beleengednék a Balatonba, kiáradna, ha a kiszáradt Fertőbe öntenék, újból megtelne medencéje. Hogy mennyit érne ma a kétszáz év alatt elfogyasztott bor, arról jobb nem is beszélni. Árából talán még a királyi palotát is meg lehetne vásárolni.

Engem a „Kék Flaskó“-hoz családi kötelékek fűznek. Rátzky János anyai ágon rokonom, Alber Mátyás atyám násznagya, egyik volt bérlője Leyrer Károly unokafivérem volt. Blaschka István családunk meghitt, régi, jó barátja. Antal bátyám, Blaschka, Kutsera és még egynéhány később hírneves budapesti vendéglős munkatársak voltak Türschel Jozefa Király uccai nagyvendéglőjében. Abban az időben előírásos munkaruha, a kék kötény és a fehér ing felgyűrött újakkal volt. A Pest-budai korcsmáros vendéglősök krémjének pince-raktára a 60—70-es években Nagytétény-Diószárok volt. A filoxera pusztításai előtt a budai hegyek mind szőlőt termők voltak, onnan történt az árú beszerzés. Rengeteg mennyiség volt ott elraktározva, amely bormennyiséget mind Budapest polgárai fogyasztották el.

Van egy régi emlékeket őrző bizottság, megjelölhetné a Király uccai borházat. Van egy vendéglős muzeális gyűjtemény, sajnos nagyon siralmas állapotban. Legnagyobb baj, hogy ez a kis gyűjtemény a multa nézve elkésett. Ennek a számára kellene, addig, amíg nem késő, amíg a romboló csákány el nem tüntette azokat, a még meglévő régi szállodákról, vendéglőkről, korcsmákról fénykép felvételeket készíteni.

Itt kapcsolódhatnának be ismét a mi vendéglős ifjaink. Bizonyára van közöttük olyan amatőr fotográfus, aki jól tud bánni a gépével, gyűjteményünk részére felvételeket készíthetne, miáltal hervadhatatlan érdemeket szerezne magának.

Két olyan gyűjteményt ismerek, ahol a vendéglős múzeumba való dolgok találhatóak. Glück Frigyes úr Öméltósága és a Néprajzi Múzeum

gyűjteménye. A Néprajzi Múzeumból sajnos nem remélhetünk semmit, Glück Öméltósága bizonyára nem fog megfélekezni rólunk.

A Kék Flaskót is meg kellene örökíteni múzeumunk számára!

A házalapító Schirch János volt, aki 1771-ben eladta a házat és a telket Ackenfusz Antalnak és feleségének Mária Annának 100 forintért. Ennek a fiától 1796-ban Perger József üvegesmester vette meg már 490 forintért. Perger József halálakor felbecsülték az ingatlant és ekkor a házat 4840 forintra, a telket ölenként 5 forintjával 820 forintra becsülték. Ez ideig a ház környéke igen kiépült, mert főképpen ezzel magyarázhatjuk az értéknek ezt az alapos meggyarapodását. Utóda Perger Ignác az udvaron egy toldalékot akart építeni s a szépművészeti bizottsághoz benyújtott kérvénye azért fontos, mert ebben szerepel legelőször a „Blaue Flasche“ elnevezés. 1836-ban Schottl Anna lett a tulajdonos, aki 9000 forintért vásárolta meg a házat és a hozzátartozó ingatlant. Schottl Anna férje Katzer Domokos már kizárólag borméréssel foglalkozott.

Katzer Domokos után Rátzky János és felesége Petráni Róza következett, mint birtokos és koresmáros.

1855-ben újból változott a gazda: Alber Mátyás és felesége Rátzky Johannáé lett a ház 7000 váltóforintért. Alber Mátyás, mikor az üzletet átvette, a bormérés után 110 forint, a palackozott sör után 23 forint, végül a szeszes italok után 60 forint adót fizetett, amelyet ő magasnak talált, mert ezeknek leszállítását kérte tekintettel „a gyenge üzletmenetre“. A tanács azonban egyszer mérsékelte az adókat, de a további ostromoknak ellenállt, nem engedett.

Ma már a régi házból semmi sincs; 1874-ben Alber Mátyás engedélyt nyert, hogy annak helyén kétemeletes házat építhessen, ekkor lebontották a száz évnél jóval idősebb házat, amelyről csak kép maradt hátra.

Alber Mátyás utóda Blaschka István lett 1880-ban s a „Kék Flaskó“ mai gazdája ennek fia, Blaschka János.

A Kék Flaskó kétévészázados jubileuma alkalmából áldást kérünk jelenlegi tulajdonosára, elődeinek pedig békecséget nyugvó poraikban!

KÖZGAZDASÁG

Csakugyan jelszó-e?

(i.) A fővárosi szállodás- és vendéglősipar válságos helyzetét részint az abnormális időjárás, részint az aranyvalután felüli májusi házbér fokozta. Különösen a tőkeszegény, kisebb vendéglősök úgyszólván a kétségbeesés tehetetlen állapotában sínylődnek s akárhányan közülök, hogy pusztá létüket biztosítsák s az annyira óhajtott gazdasági föllendülés idejét kivárhassák, napszámos munkát vállaltak. Ez az üzletmenet proletárizált sok polgárt, sok polgári adóalany bizonytalanabb életet él, mint a munkása. Ez a gazdasági válság, amelynek szenvedő alanyai iparunk üzöi, a polgári rendet tovább pusztítja, majd teljesen megsemmisíti.

Meddig megy ez? E pusztulás folyamata hol áll meg? Vajon a kormány gazdasági miniszterei gondolnak-e erre s készítenek-e oly orvosszert, amely a súlyos gazdasági bajokra kedvező hatással lesz?

Mi, akik hivatásunk révén állandó összeköttetésben vagyunk a közigazgatás, az ipar, a kereskedelem embereivel, akiknek feladatunk, hogy a népesség bizonyos rétegét élelmezzük, ezen munkánk közben különféle rendű, rangú és hivatású egyénekekkel van dolgunk s mindezekről állandóan csak panaszt, kesergést hallunk. A mi bevételi könyvünk oly érzékeny a gazdasági bajok iránt s mint a földrengést a szeizmográf, bevételeink így jelzik a gazdasági nehézségeket, hogy ne mondjunk válságot. A munkanélküliséget, a pangást, az üres boltot, mind megérzi a vendéglő. Ilyenkor üresek, mert a fogyasztók kénytelenek elsősorban az étkezési szükségleteik kielégítését leszállítani. Tudvalevőleg ez megy legkönnyebben! Viszont, ha csak kis javulás mutatkozik, emelkedik a bevétel. Ez évi bevételeinkből megállapíthatjuk, hogy a gazdasági válság elsodró áradata még mindig emelkedik, talán az utolsókat szedi már... Szazután?!

Ezeknek a gondolatoknak marcangolásai közben publikálták a pénzügyminiszternek azt a megállapítását, amelyet a felsőház pénzügyi bizottságában mondott, hogy a gazdasági helyzet súlyos ugyan, azonban a gazdasági válság hangoztatása csak — jelszó.

A pénzügyminiszter e megállapítása bizonyos optimista hangulatba ringatott, remélve, hogy a válságos helyzet kulminált, elérte a legrosszabb állapotot s ezután már csak a javulás indulhat meg.

Sajnos, ezen hangulat nem sokáig tartott, reményeink, amelyek már-már kikeltek, hirtelen elfagytak, mert csak az előző napra kellett gondolnunk, amikor adóközösségünk felszólamló bizottsága tárgyalta az adóátalány csökkentését kérő felek ügyeit. Ezek a kartársaink üzleti és forgalmi adó könyveikkel igazolták, hogy a folyó évi forgalmuk eddig még nem tapasztalt szintre süllyedt alá s olyan helyzetben vannak, hogy eminens kötelezettségeiknek sem tudnak már eleget tenni. Teljes velük érzéssel tehetetlenül és elfogódottan álltunk ezen adatokkal szemben s sajnos, nem volt módunk úgy honorálni kívánságaikat, mint ahogy helyzetük méltán megkövetelte.

S ekkor feltámadt bennünk a kétely, vajjon csakugyan jelszó-e a gazdasági válság? Vajjon a pénzügyminiszter nem azon orvosok módjára járt el, akik tehetetlenül állnak a beteg ágyánál s jobb híjján szuggeszcióval akar életet önteni a haldoklóba?!

Számba vettük az ország gazdasági helyzetéről publikált hiteles adatokat s egyedül az államháztartás helyzete mutatta csak a boldog egyensúlyt, sőt a nagy bevételi többletet.

A pénzügyminiszter XXII. jelentéséből megállapíthatjuk, hogy a folyó költségvetési év első kilenc hónapjában (1927. júliustól 1928 március végéig) a tényleges bevétel 84.8 millió pengővel volt több, mint az előirányzott bevétel. E bevételi többlet főképpen az egyenes adókból, a vámbevétel-

Gondoskodunk munkásainkról, gondoskodjunk magunkról is:

telekből, a forgalmi és fogyasztási adókból, nemkülönben az illetékekből folyt be.

Számszerint:

	Az 1928/29. előirányzat:	Az 1927. VII. 1928. III. eredmény:
Az egyenes adókból	160.2 millió	143.2 millió
A forgalmi adókból	114.0 millió	108.9 millió
Az illetékekből	67.8 millió	82.0 millió
A fogyasztási adókból	64.9 millió	75.6 millió
A vámokból	102.0 millió	110.7 millió
Összesen:	508.9 millió	520.4 millió

Azaz 508.9 millió egész évi előirányzattal szemben befolyt 520.4 millió.

Az előirányzat és a tényleges bevétel e néhány főcímen való szembeállításával először azt mutatja meg, hogy e kilenc hó alatt 11.5 millió pengővel több folyt be az állampénztárba, mint amennyit az egész évre megállapítottak; másodsor ennek a „kitünő“ és kiméretlen adópolitikának az eredménye rámutat a bajok okára: a termelés anyagi erőinek elvezetésére. A produktivitást szolgáló pénznek improduktív módon az állampénztárba való gyűjtésre. Ezért nincs pénz a termelésre; ezért csúszik le termelésünk olyan cikkekben és helyeken, mert a drága kölcsön pénz miatt nem tud versenyképes áron produkálni.

Ha az ipari és kereskedelmi vállalkozások mérlegei hasonló eredményt mutatnának, akkor tényleg csak jelszó lenne a gazdasági válság sokat hangoztatott léte. Azonban az előbbi adatokkal szemben a valóság nagyon aláhúzottan érzékelteti a gazdasági válság romboló hatását, tehát, sajnos, nem jelszó, nem is szóbeszéd, hanem eleven húsba vágó pusztító tényező napjaink gazdasági válsága.

Tekintsük csak meg a Magyar Kir. Statisztikai Hivatal legújabb adatait, amelyeket a gazdasági helyzetről e napokban közölt.

A munkanélküliek száma április havában végeredményben 7.4%-kal csökkent az előző havi állapottal egybevetve, azonban ez úgy állt elő, hogy az építő- és ruházati iparban növekedett a munkaalkalom, míg a sokszorosító- és faiparban számottevően megcsappant, úgy hogy ezekben 15.6%-kal, illetőleg 2.3%-kal emelkedett a munkanélküliek száma. Továbbá a munkabérek 1927. évi októbertől (innen van t. i. adatunk) f. é. április végéig a nyilvántartott hét kategóriában lényegesen lemorzsolódtak.

Mindezzel szemben a létfenntartási, a nagykereskedelmi árak indexszámai emelkedtek most is. Pl. az élelmezési cikkek árai folyó évi januártól áprilisig 125-ről 132-re emelkedtek, míg ugyan ezen időszakban a vendéglői árak a régi alacsonyabb szinten vannak. Dacára ez áldozatnak mégis csökkent a vendéglők forgalma, aminek az az oka, hogy a lemorzsolódott munkabérek közül kevesebb jut az élelmiszerekre.

Gazdasági helyzetünk válságos állapotának biztos mutatója a fizetésképtelenek és a csődbejutottak száma.

Az a grafikon, amelyet a Statisztikai Szemle legutolsó májusi száma közöl, valóságos láztáblája a gazdasági válságnak.

Az 1927. évi augusztus haváig lassan-lassan leest a fizetésképtelenek és a csődbejutottak

száma (110-ről 30-ra). Innentől azután meredeken halad fölfelé s különösen nagyott ugrik novemberben (120-on felülre), amely emelkedés a folyó évi januárban kulminál (majdnem 150 esettel). Február havában csekély visszaesés volt, márciusban ismét emelkedés, áprilisban pedig valamivel csökkent a fizetésképtelenek száma, míg májusban a hitelvédő egyesület jelentése szerint ismét emelkedett.

Azaz, a gazdasági válság során a fizetésképtelenek és csődbejutottak számai múlt év augusztus havától állandóan emelkedtek s 1928. januárban érték el a tetőpontot. A következő hónapok csökkenése, emelkedése nem a javulás, hanem a vonaglás jelei!

Vajjon ez utolsó órában megtalálják-e orvosaink, akikhez kissé megingott bizalommal fordulunk segítségért, az orvoslás helyes és hatékony módját? Mert ne felejtsék el orvosaink, hogy a nagy beteg, akit már több orvos is kezelt, lassankint fölismeri az orvosságok értékét s rájön arra, hogy organikus bajokat szubjektív ráhatással gyógyítani nem lehet.

A magyar gazdasági élet válságát, a termelés, az ipar és kereskedelem halódását csak reális gazdasági politikával lehet lábraállítani. Azaz kereseti lehetőségeket kell nyitni, az erre szolgáló alkalmakat elő kell segíteni, helyes kamatpolitikával a termelésnek segítségére menni s azután összhangba kell hozni a közterheket a keresettel, nem úgy, mint most, hogy a terhek igen felül vannak a háború előtti szinten, míg a kereset egyirányban sem tartott a terhek emelkedésével lépést. Ha mindezt szembe előtt tartja a kormány, akkor néhány év múltán csakugyan jelszó, talán már csak rossz emlék lesz a gazdasági válság.

A mi iparunk a gazdasági fellendüléssel él, a gazdasági depresszióval sorvad s a gazdasági válsággal elpusztul.

*

Már cikkünk ki volt szedve, mikor megjelent a pénzügyminiszter beruházási javaslata, melyben különféle produktív célokra 129.3 millió kiadására kér fölhatalmazást a törvényhozástól. A magyar gazdasági élet elszáradt véredényrendszerébe belebocsájtva ez összeget, oldó hatása lesz, mely a válságot enyhíteni fogja. A szubjektív ráhatásnál sokkal eredményesebb a segítségnek e módja.

HIVATALOS ÜGYEK

Szerkeszti: dr. Kejzlár Gyula, titkár.

Ahol már dereng s ahol még nem.

Feltűnést keltő hír látott a napokban napvilágot, mely mellett nem mehetünk el szó nélkül.

A Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesületének igazgató választmánya kimondotta, hogy a bortörvény büntetési tételeinél egyes helyeken azt a rendelkezést, hogy az italmérési jogot el kell venni, úgy kell módosítani, hogy „el lehet venni“.

Ugy a bortörvény, mint az italmérési törvény „el kell“-je igen sok és nagy igazságtalanságnak volt a forrása. Nem védtük mi soha sem az igazi

támogassuk az Otthont, lépünk be nyugdíjgyesületünkbe!

bűnösöket, de azt vallottuk, hogy az ilyen merev jogszabály nem felel meg az életnek.

A most megváltoztatandónak kimondott szabályt azonban elsősorban éppen a szőlősgazdák érdekében mondották ki. Pedig az ítéletek sokszor sújtanak valakit olyasmért, ami lényegében rossz akarat nélküli mulasztás vagy mások hibájának következménye. Az „el kell“ ilyen esetekben rettenetesen kegyetlen volt sok ártatlan család existenciájával szemben. Örülünk, hogy ezt a szőlősgazdák is belátták.

A háború utáni idők sok tekintetben mindenkinek harca volt mindenki ellen. Sajnos, sokszor a törvényhozásé is az állampolgárok ellen. Az idők azonban megváltoztak. A béke visszatér lassan a szívekbe. A törvénytárban, rendeletek tárában és a gyakorlatban azonban még sok ilyen „el kell“ maradt bent, melyeket minél előbb ki kell gyomlálni.

Ilyen rossz emlék a bortörvény gyakorlatában a jutalékrendszer s az ezzel összefüggő, még mindig életben lévő „agent provocateur“-ség. A forgalmi adó behajtásánál ezeket már megszüntették, a bortörvény végrehajtásában azonban még mindig érezzük középkorias hatását. Ezen is minél előbb változtatni kell.

Ugyanaz a szellem, mely a fenti intézményeket létesítette, hozta létre azt is, hogy az adótörvények nem elég gyakorlatiasak és számos esetben behajtásra nem érdemes csekély összegekért kimondhatatlanul megnehezítik az üzletvitelt és az üzletembereket komoly ok nélkül zaklatják.

Elviseljük, hogy kell vigalmi adónak lenni. Ahol rendszeresen van szórakoztatás, naponta, vagy akár hetenkint csak egyszer, ott berendezkedhetnek az adókezelésre s ez folyhatik rendes mederben. De azok a kisvendéglők számára, melyekbe néha napján alkalmoszerűen betéved 1–2 szál kóbor cigány, egyaránt keresztülyihetetlen, hogy megtiltsák annak az egy vendégüknek, aki velük el akarja játszani a nótáját, hogy azt tegye, — mind azt, hogy minden jelen levőtől behajtsanak ezért 4 fillért. Vagy ahol még a vigalmi adó előtti időkből ott maradt egy ócska zongora! 4–5 vendég van különböző asztaloknál este 11 órakor. Valaki neki búsulja magát s ki akar verni a rozzant billentyűkön valami szomorút. Mit tegyen ilyenkor a szegény vendéglős? Vagy ha 8–10 ember lakodalmat tart a külön szobában? A vendéglős esetleg nincs is jelen, a vendégek úgy tesznek mintha otthon volnának, előbb nem is volt szándékukban zenéltetni, de éjféltájt megkivánnak 2–3 füstöt. Mi volna ilyen esetekben a méltányos, gyakorlatias megoldás?

Kis vendéglő áll a külváros egy csendes mellékuecájában. Fényűzési cikket nem is látott. Hideg téli estén bejön egy átfázott munkás ember és fél liter forralt bort kér. A vendéglősnek most bárcáfűzet után kell szaladnia, bevallási ívet stb. készítenie, ezt bemutatni menni stb. Lehet ezt méltányosan követelni tőle? Ha pedig követelik tőle, nem ez a legegyszerűbb út ama bizonyos verembe?

Gyakorlatiasság és méltányosság, jöjjön fel már a te napod, ezek fölött a sivár pusztaságok fölött is.

K. Gy.

A vigalmi adó átalányozása.

Budapest székesfőváros tanácsa f. hó 14-én tartott ülésében 90.198/1928. VI. szám alatt az éttermekben, vendéglőkben stb. nyújtott, de belépődíj fizetéséhez nem kötött szórakozásban résztvevőkre megállapított vigalmi adó átalányozása tárgyában a következő határozatot hozta:

A vigalmi adóról alkotott 1028—1925. kgy. számú szabályrendelet 2. §-ának 3. pontja értelmében az adókötelezettség kiterjed azokra is, akik nyilvános helyen ételt vagy italt fogyasztanak akkor, amikor ezek az ételek vagy italok felszolgálásán kívül zenével, táncal, látványossággal, mutatvánnyal, előadással vagy más módon bármely szórakozást nyújtanak és ezen szórakozást belépődíj váltásához vagy belépődíj fizetéséhez nem kötik, a 4. §-nak 14. a., b., c. és d. pontjai pedig a szórakozásban résztvevőkre személyenként és esetenként állapítják meg az adót, melyet az 5. §-nak első bekezdése értelmében az illető vállalkozás köteles városi adójegy ellenében a főváros részére beszedni.

A tanács a szabályrendelet 6. §-ában nyert felhatalmazás alapján utoljára a 62.831—1926.-VI. sz. határozatában állapította meg az érdekképviseltek kérelmére a személyenként és esetenként 4, illetve 8 filléres (szabályrendelet 4. §. 14. a. és b. pont) vigalmi adó átalányozásnak módját és mérvét, míg a kávécsok ipartestületének kérelmére a 161.755—1927.-VI. sz. határozatával intézkedett 1928. évi január hó 1-től kezdődőleg.

Tekintettel arra, hogy a kávéházakon kívül időközben a nyilvános éttermekben is megváltozott az általános forgalmi adó és fényűzési adó szedésének ideje és módja, tekintettel továbbá arra, hogy újabban a budapesti szállodások és vendéglősök ipartestületének kebelében is megalakult az általános forgalmi és fényűzési adóközösség és ennek folytán az érdekeltek a könyvezetés alól felmentést is nyertek — a tanács indokoltan tartja a belépődíjfizetéshez nem kötött szórakozásban résztvevőkre megállapított vigalmi adó-átalányban való megváltásának módját és mérvét 1928. évi május hó 1-től kezdődő hatállyal december hó 31-ig terjedő időig újból szabályozni, különös tekintettel arra, hogy a 62.831—1926.-VI. sz. határozatban engedélyezett vigalmi adó átalány kiszámításául az ált. forgalmi, illetve fényűzési adó alá eső bruttó bevétel szolgált.

A tanács a pénzügyi ügyosztály előterjesztésére *általánosan* megengedi, hogy a nyilvános helyiségek tulajdonosai, — akik ezt a pénzügyi ügyosztálynál kifejezetten kérik — a szabályrendelet rendelkezései értelmében a szabályrendelet 4. §-ának 14. pont a. és b. alpontjaiban

a) a személyenként és esetenként megállapított 4 fillér vigalmi adót, vagyis oly helyiségben, ahol a szórakozást egyszerű zene nyújtja és

b) a személyenként és esetenként megállapított 8 fillér vigalmi adót, vagyis oly helyiségben, hol a szórakozást hangverseny stb. nyújtja átalányösszeggel megválthassák.

Együttal a tanács az átalánynak havi összegét a következőképpen állapítja meg:

1. akiknek helyiségei az 1927. év egész folyamán üzemben voltak és az a) pontban megjelölt szórakozást nyújtották közönségüknek és jelenleg is azt nyújtják, az 1927. év december havában beszolgáltatott vigalmi adó átalányt kötelesek a folyó év minden hónapjában beszolgáltatni,

Ha jogtalanság vagy sérelem ért, közöld az elnökséggel, hogy érdekedben eljárhasson!

2. az idényüzletek tulajdonosai pedig az 1927. évben beszolgáltatott vigalmi adóból — a nyilvántartás ideje szerint — egy hónapra kiszámított átlagos összeget kötelesek minden hónapra beszolgáltatni,

3. amennyiben azonban a szórakozást a b) pont szerint kell elbírálni, az 1. illetve 2. pont szerint megállapított összeg kétszerese fizetendő, úgyszintén akkor is, ha a nyilvános helyiségben délután és este is van szórakozás.

4. Amennyiben a múlt évben az átalány a b) pontban megjelölt szórakozás figyelembevételével állapított meg, vagy pedig oly alapon, hogy naponta kétízben nyújtott szórakozást, a folyó évben nyújtott szórakozás ellenben az a) pont értelmében bírálandó el, vagy pedig csak egyízben nyújt szórakozást — úgy természetesen a múlt évben beszolgáltatott átalánynak fele összege fizetendő a folyó évben.

A most megállapított átalány folyó évi május hó 1-től december hó 31-ig terjedő időszak minden hónapjára fizetendő. Ha azonban a nyilv. helyiség tulajdonosa a szórakozást végleg, de legalább is egy hónap tartamára beszünteti és azt a körülményt a pénzügyi ügyosztályban azonnal bejelenti, úgy a megszüntetést követő hó 1-től kezdődőleg az átalányt fizetni nem kötelező. Viszont — a szabályrendelet 10. §-ában körülírt jogkövetkezmények terhe alatt — köteles a szórakozás újból megkezdését előzetesen bejelenteni és a további átalányozást kérni. Azon a címen, hogy a szórakozás csak a hét bizonyos napjain, vagy pedig a hónap néhány napján tartott, az átalány mérséklése nem kérhető.

Amennyiben az illető nyilv. helyiség tulajdonosa a terhére megállapított átalányösszeget minden hónapban pontosan beszolgáltatja, a tanács a vigalmi adóval kapcsolatban elrendelt könyvvezetési kötelezettség alól felmenti, de köteles — az átalányozással nyújtott kedvezmény megszüntetésének terhe alatt — a szórakozás nemének vagy idejének minden megváltoztatását azonnal bejelenteni.

Aki az adónak átalányban való megváltását nem kérelmezi vagy pedig az átalányozásnak ezt a módját és mérvét el nem fogadja, a fővárost megillető adót a szabályrendelet 5. §-ának rendelkezései értelmében városi adójegye elenében köteles beszédni.

A megállapított átalány minden hónapban előre, legkésőbb a hónap 20. napjáig fizetendő be az átalányozással nyújtott kedvezmény megszüntetésének terhe alatt.

Akik az 1928. évi április hó 30-ig terükre megállapított adót nem szolgáltatták be, illetve folyó hó 30-ig nem szolgáltatják be, az átalányozással nyújtott kedvezményben nem részesülhetnek.

A tanács utasítja a pénzügyi ügyosztályt, hogy ezen rendelkezésről az ipartestület útján értesítse az érdekelteket, az érdekeltek jelentkezése esetén jegyzőkönyvbe foglalja az előterjesztett kérelmet, a rendelkezésre álló adatok alapján számítsa ki az illetőt — a jelen határozat értelmében — terhelő átalánynak összegét, gondoskodjék az átalány előírásáról és befizetéséről.

Ehhez a határozathoz a következőket tartjuk szükségesnek hozzáfűzni:

Az adózás alapjának időközi megváltozását mindenki saját érdekében azonnal jelentse be a pénzügyi ügyosztálynál. Az ügyosztály ugyanis pl. most lap hirdetésekkel meggyőződött, hogy számos helyiségben van zene, tánc stb., mely vigalmi adót nem fizet. Ezen helyiségek tulajdonosai ellen most megindul a bírságolási eljárás s minden kellemetlenség, ami ezzel összefügg.

Figyelmeztetnünk kell arra is, hogy a tanács a határozatról sem falragaszokat, sem személyre való értesítéseket nem bocsát ki. Minden kartársnak tehát a jelen közleménnyel értesítettnek kell magát tekintenie.

Aki az adónak átalányban való megváltását elnyerni óhajtja, a következő eljárást kövesse, de okvetlenül még e héten: Készítsen mindenekelőtt kimutatást arról, hogy a múlt évben mely hónapokban mennyi forgalmi, fényüzési és vigalmi adót fizetett. Azután vegyen 1 pengő 60 fill. okmánybélyeget, a városházán pedig ugyancsak 1 pengő 60 fill. városi bélyeget. Így felszerelve jelenjék meg valamely köznapon d. e. 9—1 órák között a pénzügyi ügyosztályban (közp. városháza II. em. 246. ajtó) s kérje az átalányozást.

Az átalány minden hó 20-ig fizetendő, a f. é. máj. és jún. havi tehát e hó 20-ig volna lerovandó. Tekintettel azonban e határozat késői megjelenésére e hó vége előtt senki sem esik késedelembe.

Testületi élet. — Otthonunk ügye.

Az utolsó lapzártától lapzártáig testületünk különösebb esemény nélkül folytatta rendes munkáját. A legkiemelkedőbb Otthonunk további megalapozási munkálata volt. Elkészítettük és kinyomattuk alapszabálytervezetét. Megküldöttük ezt előljárási ügyünk valamennyi tagjának, kik f. havi 21-én délután külön ülésre fognak összejönni ennek a tervezetnek megbeszélése végett. De megküldöttük ezt a tervezetet iparunk más barátainak is, kiket arra kértünk, hogy e nemes ügyben szóval és tettel legyenek segítségünkre. Mindezek a munkálatok elnökünk személyes vezetése alatt folytak. Számos kartársunk, több csoportban, köztük díszelnökünk, Glück Frigyes öméltósága is, kint járt Pécelen, hogy megsejmelje az Otthon épületét és kertjét. Valamennyien elragadtatással nyilatkoztak a látottakról és őszinte elismeréssel elnökünk nagy ügybuzgalmáról, energiájáról és izléséről, mellyel ezt a jó vásárt létrehozta. Egyik alelnökünk, ki az Otthon ügyének különösen buzgó támogatója, érdekes eszmét pendített meg egy, az otthon javára rendezendő ünnepségről. Részleteket erről majd csak később közölhetünk. Volt azért persze aggodalom is. Az építkezés jósága tekintetében elhangzott ily nyilatkozat ellenőrzése céljából Patát Lajos kartársunk saját buzgalmából kivitt egy építészeti szakértőt a helyszínére, aki a kastélyt alaposan megvizsgálván, a legteljesebb elismerését fejezte ki az építés kitünősége tekintetében és szerencsét kívánt a jó vételhez. Az Otthon javára megindított újabb gyűjtés első adakozója Illits Gyula kartársunk volt, ki mintegy 5 szoba majdnem teljes berendezésének megfelelő butorzatot ajándékozott. Hálás köszönetet mondunk érte és kívánjuk, hogy minél előbb minél több követője akadjon.

Az élelmiszernagyvásár Csepelre helyezésének kérdése.

Az OMGÉ-nek e kérdés tanulmányozására alakított bizottsága a napokban — a dunaparti nagykereskedők meghallgatása után — e kihelyezés ellen foglalt állást. Ismét egy kérdés tehát, melyben az összes közigazgatási tényezők érdekei egybevágnak. A mi iparunk álláspontját a Kereskedelmi és Iparkamarának megelőzőleg tartott értekezletén Démusz János alelnökünk fejtette ki. Ez a következő: A csepeli új kereskedelmi kikötő, mely mellé a székesfőváros tanácsa a kihelyezést tervezi, a mai vásárhelytől 2 és fél km-nyire, üzleteinktől 3—4 km-nyire fekszik. Mikor kellene tehát a ven-

déglősnek, ki reggeli 2 órakor zár, felkelnie, hogy egy ilyen távolságra lévő piacon idejében megjelenhessen? Ilyen távolságról különben romlandó árut, amilyen a legtöbb gyümölcs, kézi kocsin beszállítani egyáltalában nem lehet. Autóra pedig igen kevés embernek telik közülünk. A vásárnak kihelyezése esetében tehát egy új, a beszállítással foglalkozó üzletágnak kellene kifejlőnie és a piac és a vendéglősök közé ékelődnie, ami okvetlenül az áru megdrágulásával járna. A kihelyezés egyébként is szükségtelen. A mai nagyvásárnak bőven van helye terjeszkedésre az elevátorig. Az esztétikai kíváncsi is teljesen ki volna elégíthető egységes típusú, esinos árusító helyek létesítésével, amire bizonyára akadna vállalkozó elég. E tárgyban különben egyidejűleg még külön át is irunk a Kereskedelmi és Iparkamarához.

Már lehet jelentkezni az Otthonba.

Elaggott és elszegényedett kartársaink elhelyezésére szolgáló intézetünk ugyan még nem nyílt meg, de már igyekszünk tájékozódni afelől, hogy hány személlyel kell megindulnia. Felkérjük ezért a fevételre igényt tartókat, hogy azt nálunk mielőbb jelentsék be. Ép úgy azokat a kartársainkat, akiknek ily igényjogosultakról tudomásuk van, hogy figyelmüket e felhívásra hívják fel, mert feltehető, hogy ezek közül sokan már nem olvassák lapunkat.

ADÓKÖZÖSSÉG

A felszólamlások után.

Az adóközösség működésének megkezdése óta immár egy hónap lepergett, alapvető munkásságát elvégezte s a jövőre az eddig megállapított módon kell ügyeit vezetni, hogy az adóközösségi évet a tagtársaink legteljesebb megelégedésére fejezzük be.

Ez a hónap a maga mozgalmasságával tanulságokkal is szolgált, s hasznosnak tartjuk, ha velük röviden foglalkozunk.

Az adóátalány kivetésében a székesfővárosi pénzügyigazgatóság kész számításokat szolgáltatott ki, amelyben a megállapodások eredményei voltak feldolgozva.

Az adókivetést a tagok általában megnyugvással fogadták, megértették az adóközösség előnyeit és megértették azt is, ami különben sem volt titok, hogy az adókivetés alapja az 1927. év folyamán befizetett forgalmi és fényüzési adók. Mindamellet néhányan, igen kevesen, azért szólaltak föl, mert az 1928. év forgalma lényegesen csökkent s volt egy-két kartársunk aki az egész kedvezményt kívánta.

Az adókivetéseket azon az alapon, hogy az 1928. év forgalma kevesebb, nem volt a bizottságnak módjában módosítani. Adótechnikai szempontból nem lehet a legutolsó hónapok eredményeit alapul venni. Különben is látszólagosan terhesebb a folyó évre szóló adóátalány, mert viszont a jövő évre az 1928. évi gyöngébb forgalom alapján lesz az adóátalány megállapítva, amelynek az lesz még az eredménye, hogy az adóközösség tartama alatt átlag jelentékenyen alacsonyabb adót fizettek, mint fizettek volna egyébként. A fizetésben az előny csak jövőre fog jobban kitünni.

Ami a százalékokat illeti, erre vonatkozólag azt kö-

zölhetjük, hogy a százalékkedvezmény megosztása az adóközösség autonóm joga s azért, hogy az adóközösség tagjait elhalálozás vagy más oknál fogva megszünt üzletek után esedékes adókkal utólag ne kelljen terhelni, szükségesnek és célszerűnek az mutatkozott, hogy a nyert százalékkedvezményt megfelezzük: egyik felét kapja meg a tag a kivetéskor, a másik felét tartalékoljuk.

A tartalékolt összegből fedezzük az adminisztráció költségeit, amely alig fogja az összeg 1—2%-át felémészteni, ugyanebből fedezzük az adóközösség által esetleg viselendő terheket. Azonban mindezen kiadásokat részben megtéríti a tartalékolt összeg kamatjөvedelme.

Nyilvánvaló, hogy az egész kedvezmény a tagok adóterheit fogja csökkenteni, még pedig a forgalmi adónál 10%, a fényüzési adónál 15% a kivetésnél iratott le, a kiadások levonása után megmaradt összeg felől az adóközösségi év végével azután a taggyűlés, illetőleg a közgyűlés fog határozni, hogy a tartalékoszeg megmaradt részét hogyan szolgáltatassuk ki a tagoknak.

Egyébként háromhavonta, legközelebb augusztus hó 20-ika körül, a vezetőség a pénzügyigazgatóság jelenlétében beszámoló ülést fog tartani, úgy, hogy a tagok a vezetőség gazdálkodását állandóan figyelemmel kísérhetik.

Bizalmat és pontos befizetést kérek végül t. Kartársaintól, különösen az utóbbi fontos kelléke annak, hogy az adóközösség minél jobban végezhesse feladatát.

Bandl Ferenc elnök.

Az adóközösség hivatalos helyisége:

V., Ferenc József tér 5. Hivatalos órák köznapokon 10—12 óráig.

H Í R E K

Szakiskolánk évváró vizsgája

1. hó 11-én délután volt az iskola tornatermében, hol a tanulók nyilvánosan számoltak be az elmúlt iskolai év munkájáról, tanulmányi és gyakorlati előhaladásukról.

Az ünnepies vizsgálatot *Palkovics Ede*, m. kir. kormányfőtanácsos, a felügyelőbizottság elnöke nyitotta meg, szívesen köszöntve *Máté* igazgatót, mint a tanügyi osztály kiküldöttét és *László* tanfelügyelő urat ki az iparoktatási főigazgatóság részéről volt jelen, végül a nagyszámban megjelent érdeklődő közönséget.

Mire *dr. Kritsyalussy István* igazgató vezetésével megkezdődött a tanulók vizsgája. Először az elméleti részből, a hittanból, számtanból, könyvviteltanból feleltek a fiúk, majd a gyakorlati rész következett, a borászat, a szakácsművészet végül a felszolgálás, előbb az illető tárgy elmélete azután a gyakorlata. A francia és német nyelvben való előhaladásukról szintén igen szépen tettek bizonyosságot.

E két rész között *Torma István* (IV. o.) a magyar Hiszekegyet szavalt, figyelemre méltó készséggel, majd a végén saját hazafias költeményét mondta el, amelynek tárgya a Hiszekegy érzelmi továbbfűzése volt. Mind a szavalatával, mind a költeményével nagy hatást ért el.

Figyelem! A vigalmi adó átalányozásáról a rendelet a hivatalos rovatban olvasható.

Jutalmak kiosztása előtt dr. Kritsfalussy István igazgató méltatta a tanulók munkásságát s meleg szavakkal buzdította az ifjakat a tanulásra, mert csak ez által erősíthetik meg magukat a jövő feladataira.

Végül Palkovics Ede ömértósága zárta le a vizsgálatot, mire a székesfővárosi tanács nevében Máté igazgató, az országos iparoktatási főigazgatóság nevében László tanfelügyelő szép beszédben méltatta az iskola munkáját s fejezték ki elismerő köszönetüket a tantestületnek és az igazgatónak.

Mi, akik a vizsgálatot végighallgattuk, őszinte elismeréssel adózunk a tantestület érdemes tagjainak dr. Szathmáry, Fuchs Elemér, Dittmayer, Sturza, Reichardt és Zaharescu előadóknak, főképpen annak kiváló igazgatójának, dr. Kritsfalussy Istvánnak, kinek lelkes, energikus vezetése, mindvégig érezhető volt. Ezen testület vezetése alól a legszebb reményekkel kerülnek ki a szakiskolából az ifjak, csak az életben megtalálják azt az erkölcsi támaszt, hogy az iskolában szerzett kedvező tulajdonságok bennük tovább fejlőd-hessenek.

A vizsga után, hozzátartozik ez is a beszámolóhoz, Sturza Károly vendégül látta a tantestületet és annak barátait s késő estéig derűs hangulatban voltak együtt.

A X. kerületi választmány ülése.

A X. kerületi választmány június 12-én délután 4 órakor ülést tartott Wrabetz Gusztáv elnöklete alatt Illés Pál kartársunk Rákosfalvai vendéglőjében. Napirend előtt Wrabetz Gusztáv elnök meleg szavakban emlékezett meg Gurás József elhalálozott kartársunkról, egyben a választmány elhatározta, hogy a X. kerületi kartársak nevében külön koszorút helyez az elhalt érdemes kartárs sírjára. A napirendre áttérve egyhangúlag elhatározta a választmány a továbbiakban, hogy a legközelebbi ülését özv. Leimetter Jánosné kartársunk vendéglőjében (X., Előd u. 4.) fogja megtartani július hó 10-én. Téglásy Ernő titkár hoszasan ismertette a tagokkal a kereskedelemügyi miniszternek 81.161—1928. sz. rendeletét a jogosulatlan iparüzés leküzdése tárgyában. A rendelet ismertetése után örömmel szolgált tudomásul a „Szállodások és Vendéglősök Otthona“ épületének megvásárlása, amelynek a jövőben való legmesszebbmenő támogatását helyezte kilátásba a választmány. Több kisebb ügy elintézése után az ülés véget ért.

30 éves jubileum és annak szép megünneplése.

Bokor Ferenc kartársunk f. é. június hó 20-án ünnepli 30-ik évfordulóját annak, hogy iparunk köztisztelőben és közszeretben álló tagjává vált. Amidőn ehhez tiszta szívből szerencsét kívánunk, össze kell ezt kötnünk azzal, hogy ünnepeltünk jellemzésére közöljük azt a követésre méltó, nemes módot, amellyel az ünnepet bevezette. F. hó 18-án t. i. közölte elnökünkkel, hogy 3 éven át évente 100—100 pengőt ajánl fel szeretettel Otthonunk javára. Nincs szebb ünnepelés, mint örömlünkben megemlékezni azokról, akik szükségét szenvednek.

Ujabb adományok az Otthon javára.

Egy magát megnevezni nem akaró emberbarát folyó hó 18-án 2000 pengőt ajánlott fel Otthonunk javára. Amidőn ezt örömmel közöljük, örömlünk csak az zavarja meg, hogy nem nevezhetjük meg ezt a nemes férfit s még azt sem közölhetjük, hogy kartársunk-e vagy sem.

Nedoluha János és veje Mennich József, ipartestületi vendéglőstagok 35 darab Vendéglősök beszerző

Legolcsóbb gyári áron

Új cikket

hozunk forgalomba.

Zsákokat

minden nagyságban, gabona, liszt stb. részére

Szalmazsák

Ponyvaszöveteket,

(vízhatlan)

Rolettaszávolyokat,

Matraczsávolyokat,

Szőnyegvédő-

Lenvászon-futókat

Szőnyeg- és Buforszövetgyárak rt.

ezelőtt

Haas Fülöp és Fiai

Budapest, V., ker. Vörösmarty tér 1. szám.

Budapest, IV., Károly király út 26. szám.

Sopron, Várkerület 123.

Szombathely, Erzsébet királyné ucca 24.

Nagy beteglétszámmal bíró gyógyintézet gazdasági ügyeinek vezetésére oly intelligens szakembert keres, akinek kalkuláció megejtésében is megfelelő képzettsége van és megbízhatóságát illetőleg referenciákat tud adni. Ajánlatok curriculum vitae-vel „Gyógyintézet“ jellegével a kiadóhivatalba kéretnek.

esoportja rt. részvényt adományoztak a szállodások és vendéglősök otthonának.

Györffy István úr a Menház céljaira 20 pengőt adott, amit hálásan köszönünk.

Halálozás.

Ipartestületünk vendéglős tagjának Kovacsevics Milos édesatyja, Kovacsevics Áron f. hó 9-én 77. évében elhunyt. Temetése e hó 11-én volt a legnagyobb részvét mellett. Kartársunk gyászában őszinte részvéttel osztozunk.

Gurás József ipartestületünk vendéglős tagja június hó 11-én hosszas szenvedés után elhalálozott. Temetése június 13-án délután 3 órakor volt az új rákoskeresztúri temető halottasházából a X. kerületi kartársak legnagyobb részvéte mellett.

Eljegyzés.

Nagy Béla a salgótarjáni szállodás fia eljegyezte Nagy Margit úrleányt Debrecenből.

Meghívó

a Vendéglősök Beszerző Csoportja Részvénytársaság 1928. évi június hó 28-án délelőtt fél 11 órakor a Vadászkiirt szálló (IV., Türr István u. 5. sz.) külön termében megtartandó

X. évi rendes közgyűlésre.

*

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése az 1927. üzleti évről.
2. Zárszámadások előterjesztése és mérleg megállapítása.

3. Nyereség hovaforrásának megállapítása.
4. Felmentés iránti határozathozatal.
5. Igazgatóság kiegészítése.
6. Felügyelőbizottság választása.

A közgyűlésen csak azon részvényes vehet részt, aki a részvény könyvben legalább 30 nappal a közgyűlés előtt nevére írt részvényeit legalább 5 nappal a közgyűlés előtt főpénztárunknál (IV., Várház körút 8. I 4.) a közgyűlés idejére letétbe helyezi.

Budapest, 1928. június 14.

Az Igazgatóság.

Vagyon	Mérlegszámla 1927. december 31-én.				Teher
	Pengő	fill.		Pengő	fill.
Pénztár számla	2.548	01	Részvénytőke számla	125.000	—
IV. Váci u. 76. sz. ingatlan számla	100.000	—	Tartaléktőke számla	125.000	—
Üzleti és irodai berendezés számla	1	—	1918—1926. évi osztalék számla	5.677	45
Áru számla	202.749	54	Hitelezők számla	307.810	08
Adósok és átmeneti tételek számla	277.520	42	Egyenleg mint nyereség	19.331	44
	582.818	97		582.818	97

Veszteség	Veszteség-nyereségszámla 1927. december 31-én.				Nyereség
	Pengő	fill.		Pengő	fill.
Általános üzleti költségek számla	102.939	67	Áruszámla	131.555	45
Kamatok és jutalékok számla	12.749	57	IV. Váci u. 76. sz. ingatlan ház- bérei számla	6.883	88
Kifizetett adók számla	5.065	05	1926. évi veszteség-nyereség számla	1.646	40
Egyenleg mint nyereség	19.331	44			
	140.085	73		140.085	73

Budapest, 1927. december 31-én.

A könyvelésért:

Konta Jenő s. k. ügyvezető igazgató.

Geszler Gyula s. k. főkönyvelő.

Vendéglősök Beszerző Csoportja Részvénytársaság igazgatósága:

Gundel Károly s. k. elnök.

Kommer Ferenc s. k. alelnök.

Bandl Ferenc s. k. Bandl József s. k. Glück E. János s. k. Grimm Gyula s. k. Holub Rezső s. k.

Illits Gyula s. k. Keszei Vince s. k. Marencich Ottó s. k. Neiger Jakab s. k.

Palkovics Ede s. k. Schidella János s. k.

Megvizsgáltuk és helyesnek találtuk:

Vendéglősök Beszerző Csoportja Részvénytársaság felügyelőbizottsága:

Szabó Imre s. k. elnök.

Hoffmann János s. k. Keresztes Ede s. k. Márkus Imre s. k. Pósch Mihály s. k.

Potzmann Mátyás s. k. Spolarich Károly s. k. Szabó Jenő s. k. Zeidler Antal s. k.

Budapesti Jégárusító

RT.

VII., NAGYDIÓFA UCCA 3. TELEFON: JÓZSEF 322-04.

Szállít minden mennyiségben vidékre is műjeget.

ifj. GRÜNWARD MÓR

BUDAPEST, V., FERENC JÓZSEF RAKPART 6.

Ferenc József-híd közelében. Telefonszám: József 361-49.

Legnagyobb választék üveg- és porcellánedényekben kávéházak, vendéglők és szállodák részére.

SAJTOK

WAGNER TESTVÉREK
Budapest, IV, Vámház körút 4. sz.

legelőnyösebb és legjobb beszerzési forrása
ezelőtt Löwenstein M. utóda

Sajt-, vaj-, csemege-, ital- és fűszerárúnykereskedők.
Telefon: József 361-61.

KIADJA

A BUDAPESTI SZÁLLODÁSOK ÉS VENDÉGLŐSÖK IPARTESTÜLETE

A KIADÁSÉRT FELEL:

KUTASSY LAJOS

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

EGY ÉVRE 20 PENGŐ.

SEGÉDEKNEK ÉS TANULÓKNAK 10 PENGŐ.

Gummicsovok, borszivattyúk,
pincegazdasági cikkek, rézcsapok,
dugók, söraparátok, szűrőcsapok,
alkatrészek, padlóolaj, szagtalan
legolcsóbban

FÄRBER KÁROLY-nál

BUDAPEST, VIII., RÁKÓCZI ÚT 63.

a Keleti p. u. (Központi) mellett.

Telefon: József 441-24.

SCHAUMBURG LIPPE HERCEGI

Palackborok VILLÁNY Pezsgők

V., BÉLA UCCA 8.

TELEFON: 152-80.

SZENT ISTVÁN PORTER SÖR

A POLGÁRI SERFŐZDE

PÁRATLAN KÜLÖNLEGESSÉGE

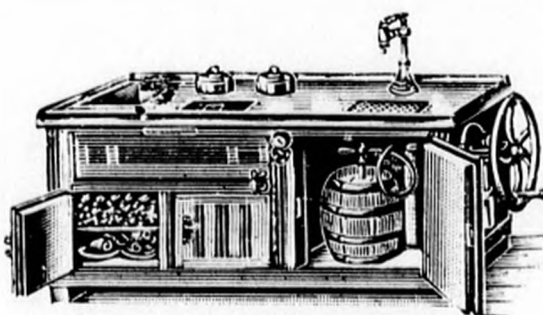
HENNEFELD

JÉGSZEKRÉNYGYÁRA

BUDAPEST

GRÓF ZICHY JENŐ-U. 5.

TELEFON: T. 114-29.

Szabadalmazott jégsekrények
Sörkimérőkészülékek, sörszerel-
vények. Jégsekrények és sör-
kimérők javítása.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kedvező fizetési feltételek.

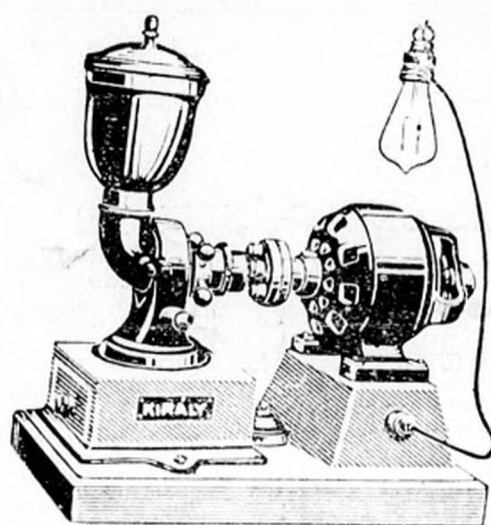
ELSŐ MAGYAR RÉSZVÉNY SERFŐZŐDE BUDAPEST KŐBÁNYA

Gyártelep: X., Külső Jászberényi út 7-11. Hordósörrendelés: József 56-36, 56-37, 56-38. Palacksörrendelés: József 95-33.

Városi iroda: VIII., Eszterházy ucca 6. Hordósörrendelés: József 4-29.
Palacksörrendelés: József 43-10.

Világhírű KRISTÁLYVIZ mindenütt kapható!

Megrendelhető: Szent Lukácsfürdő Részvénytársaság Kristály Kútvállalatánál. Telefon: 243-90.

Kávé-, fűszer-, cukor-, dió-, morzsa- és mákdarálók

különböző nagyságban
kézi- és motorerőre
kaphatók

Király Alajos
utóda

Király Sándor
gépgyárában

Budapest, VI., Felsőerdősor 6.

Telefon: Teréz 271-50.

Nagyteljesítményű „Vival” forma darálók. Kávé pörkö-
lők szesz és gázfűtésre, kézi és villanyhajtásra.

Ajánlja kiváló söreit:

Király sör
Kivíteli
márciusi sör
Korona sör
Bajor sör
Dupla
márciusi sör

DREHER ANTAL SERFŐZDÉI RT. BUDAPEST—KŐBÁNYA

Telefon: József 358-10 és József 358-11.

Különlegességek:

Exelsior tápsör
(sötét)

Szt. János sör
(világos v. sötét)

Carneval sör
(sötét)

PALUGYAY borok és pezsgők

Pincészet: **BUDAFOK**

Telefon: József 336-72.

Közp. iroda: **Bpest, VI., Andrassy út 5.** Telefon: Teréz 212-83, Teréz 292-19.

Jászberényi Bortermelők Első Pincészövetkezője mint Rt.

Sajáttermésű prima olcsó fajborait minden mennyiségben szállítja.

Megrendeléseket elfogad.

Merkantil-nyomda (Havas Ödön) Budapest, VIII., Hunyadi ucca 43.